

mad rifiisid keik Sodoma ja Komorra liinad ja
wotfid nende warrandust ja söma-aege ärra. Se-
pärast wiisid nemmad ka Lotti Abrami wenna pois-
ärra / ning temma warrandust / sest ta elas So-
domas / ja läksid ä.

Ja üks / kes olli ärra peäsnuud / tulli / andis Ab-
ramile teäta / et temma wend olli wangi widud.
Siis wiis Abram ommad õppetud mehhed wälja /
mis temma perres ollid sündinud / kolm sädä ja
kahheksateistkümmend / ja aias need waenlased tag-
ga / ja löi neid mahha / ja tõi keik warrandust tag-
gasi. Ka tõi temma taggasi Lotti ja temma war-
randust ja need naesed ja sedda rahwast.

Ja Mesikisedel Salami kuningas / kes olli se
keigeförgema Jummalä preester läks temma was-
to / ja Abram andis temmale kümnest keikist.

Ja Sodoma kuningas ütles Abrami wasto :
anna need sullased minnale ja wötta ennesele se
warrandus. Abram ütles kuningas wasto : ma
töstan omma kät ütles Jehowa keigeförgema Jum-
mala pole / kelle pärrast taewas ja ma on : et
minna ei tahha ühte lönga ehk kinga paela wotta
keigest sest / mis sinno pärrast on / et sa ei ütse :
Minna ollen Abrami rikaks teinud.

Pärast sedda luggu sai Jehowa sanna Abramit
läb-

lätte näggemisse
minna ollen fir
palk. Abram o
he wahhel / sest
Jehowa läest /
male pärraks sa
waid se / kes sin
ollama.

Ja Jehowa wiis
wata taewa pole / ja lo
neid luggeda ? nenda p
Abram uskus Jehowa ;
male õigusseks. Siis wor
tusse sanna ühhe immetähhega
da. Sest Abram piddi Jumma
ühhe ohwri teggema / ja temma seikas need
sojulsed keskest löhki / ja panni igga tükki teine
se wasto / ja wata / siis olli üks pets-ahhi / mis
suitses / ja tulling tõrwane läks nende löhhutud
tükkide wahhel läbbi. Selsammal päwal teggi
Jehowa Abramiga seddusse ja ütles : Sinno
seemnele tahhan ma sesinnatse ma anda. Abram
ollit weel ilma lapseta / siis andis Sarai temma
naene temmale sedda nou / ta piddi omma ümmar-
daja Hagari jure heltma ning temmast luggu saat-
ma.